

ELENCHUS RUBRICARUM & Capitum Variarum Resolutionum Antonii Gomezii.

RUBRICÆ ET CAPITA TOMI PRIMI, IN QUO
de ultimis Voluntariis agitur.

CAP. I.	D <small>e</small> Hereditatis que ab intestato deferantur,	CAP. VII.	D <small>e</small> Substitutione compendiosa,	p. 138
CAP. II.	D <small>e</small> Successione universalis ex testamento,	CAP. VIII.	D <small>e</small> Substitutione breviloqua seu reciproca,	144
CAP. III.	D <small>e</small> Substitutione vulgaris,	CAP. IX.	D <small>e</small> Transmissione hereditatis,	146
CAP. IV.	D <small>e</small> Substitutione pupillaris,	CAP. X.	D <small>e</small> Jure acrefendi,	187
CAP. V.	D <small>e</small> Substitutione fidicommissaria,	CAP. XI.	D <small>e</small> Successione contra testamentum,	219
CAP. VI.	D <small>e</small> Substitutione exemplari,	CAP. XII.	D <small>e</small> Legatis,	257
				130

RUBRICÆ ET CAPITA SECUNDI TOMI, IN QUO
de Contractibus tractatur.

CAP. I.	D <small>e</small> Personis que possunt contrahere vel non,	CAP. VIII.	D <small>e</small> contractibus innominitis,	153
CAP. II.	D <small>e</small> Emptione & venditione,	CAP. IX.	D <small>e</small> Contractu verborum,	158
CAP. III.	D <small>e</small> Locatione & condutione,	CAP. X.	D <small>e</small> Individuis,	167
CAP. IV.	D <small>e</small> Donatione,	CAP. XI.	D <small>e</small> Qualitatibus contractuum,	195
CAP. V.	D <small>e</small> Societate,	CAP. XII.	D <small>e</small> Duobus Reis,	257
CAP. VI.	D <small>e</small> Contratu mutui,	CAP. XIII.	D <small>e</small> Fidejussionibus,	261
CAP. VII.	D <small>e</small> Commodato & deposito,	CAP. XIV.	D <small>e</small> Restitutione Minorum,	281
		CAP. XV.	D <small>e</small> Servitutibus,	315

RUBRICÆ ET CAPITA TERTII ET ULTIMI TOMI,
qui Delictorum materiam contulerunt.

CAP. I.	D <small>e</small> Delictorum variis generibus ac speciebus,	CAP. IX.	D <small>e</small> Captura rerum,	162
	Pag. 3	CAP. X.	D <small>e</small> Quando reus gaudeat immunitate Ecclesie, & privilegio prime Tonsure,	171
CAP. II.	D <small>e</small> Criminis leja Majestatis, divina & humana,	CAP. XI.	D <small>e</small> Qualiter formetur accusatio,	178
CAP. III.	D <small>e</small> Homicidio,	CAP. XII.	D <small>e</small> Probatione delictorum,	185
CAP. IV.	D <small>e</small> Violentia,	CAP. XIII.	D <small>e</small> Tortura, & qualiter ad eam sit devenerendum,	204
CAP. V.	D <small>e</small> Furtu,	CAP. XIV.	D <small>e</small> Confiscatione bonorum delinquientium,	236
CAP. VI.	D <small>e</small> Injuria,			
CAP. VII.	D <small>e</small> Crimine scelionatus,			
CAP. VIII.	D <small>e</small> Exilio & relegatione,			

PAR LE ROI EN SON CONSEIL

SIGILLUM

RESTITUTUS EST A DILECTIS SIBI PARENTIBUS
IN CIVITATEM ROMANAM. ANNO MDCCLXVII. DEDICAT.

ANICENT

ELENCHUS

D.D. ANT.

D. D. ANT. GOMEZ, J. C. ERUDITISSIMI COMMENTARIORUM VARIARUMQUE RESOLUTIONUM

Juris Civilis, Communis, & Regii.

TOMUS PRIMUS. DE TESTAMENTIS.

PRO O M I U M.

O GITANTI mihi, quod praeclarè dicebat ille Medicorum facile Princeps Hippocrates, hominis Brevem esse vitam, artem longam; experientiam periculosa; id in nostra jurisprudentia verissimum quoque usurpari posse videtur. Tanta est enim Librorum, qui in ea scripti sunt moles & vastitas, ut vix triplex hominum etas eos percurrendo [ne dicam legendō, atque cogitando] possit sufficere. Scientia vero adeo longa est, tot novis passim emergentibus negotiis dubiis, contrariisque hominum opinionibus in toto Juris Civilis corpore dispersis, ut cum ad metam pervenire putes, te in medio cursu defecisse, longumque iter tibi adhuc conficiendum sentias. Experientia desique cum & dubia sit, & pro consuetudine locorum universa, atque se numero ab ipso Civilis Prudentiae fonte exorbitans, tot prorsertim antiquis abrogatis, tot novis Regum & Principum Constitutionibus, tot Civitatum enaccentibus consuetudinibus, nihil ferè certum, quod sequearis, inventias; & cum unum quid dicceris, aliud quoque addiscendunt esse animadvertas. Atque (ut verum dicam) ea cogitatio me majora scribere aggressum sapienti vocavit, nedum lucem dare rebus cogito, etiam tenebras novis meditationibus affaram: atque, ut est in proverbio, Γλωττας ιε αλινετ. Opus itaque excogitavi, quo breviter, clare, dilucidèque omnia qua hodie in Judiciis & Practica versantur, ex utroque jure, & Doctrinæ disputationibus, contrariisque sententiis traderem. Cum enim in ceteris omnibus rebus omnis perspicuitatis principium sit ordo, cum sequuti sumus, in quo maximè gloriari possumus. Nam totum Jus Civilis cum tripartitum sit, nostros quoque Commentarios in tres Tomos secuimus. Primum autem de Testamentis ceterisque, que ad testamentum ultimas voluntates spectant, fecimus. Secundum de Contractibus atque aliis conventionibus, que quotidie inter homines tractar so-

Ant. Gomez Variarum Resol. Tom. I.

A
lentg

Ant. Gomezii Variæ Resol.

len t. Tertium denique de Delictis , corumque diversis peccatis , subsequi voluntus . Quem ordinem etiam auctiorem fecimus per singula capita ; atque ita prosequuti sumus in omnibus divisionum membris , ut admirabili quadam facilitate totius Juris Civilis ideam quandam , & in omnibus sese offerentibus negotiis velut quoddam penitus semper ob oculos habeas . Primum igitur de hereditatibus , que ab intestato deferruntur , sermonem instituimus ; cum enim circa hujusmodi successiones propter rupta , irrita , vel non confusa testamenta magnas ediosasque lites passim exoriri videamus , orditis suscepit rationem ita me servare posse putavi , si ab eis exordium dicendi facerem . Ea enim tantum in ceteris libris prosequi decrevi , quae hodie in iudiciis agitari , & dubitari solent .

CAPUT PRIMUM

*De hereditatibus, que ab intestatis
deferuntur.*

SUMMARIUM

- Successio ab intestato ex tribus lineis constat scilicet ascendentiis, descendentiis, & ex latere.
 - Mortuo patre ab intestato, prima causa est filiorum, qui succedunt aequaliter, & de omnibus iure.
 - Filiis succedunt pari ab intestato, nulla facta differentia, an sint masculi, an feminis: an sunt in potestate, vel emancipiati, an succedant patrem vel matrem.
 - Filiis successione patris ab intestato, preferantur avo, et si cum eo sunt in pari gradu, & ratio aemillatur.
 - Filius patre vivente, vocari potest rex, comes, dux, &c.
 - Filius posthumus succedit pari ab intestato, ac si esset natus, & haberet iura suitatis.
 - Posthumus ita demum succedit patri si natus sit totus vivens, & tempore legitimo, & vivat post natiuitatem per 24 horas, & sit baptizatus.
 - Deficiente filio succedit nepos, pronepos, ab nepo, vel ceteri descendentes, & qualiter hoc intelligatur.
 - Non enim non sunt qualitates.
 - Ponitur exemplum, in quo possit verificari, quod nepos sit natus, & conceptus post mortem avi, ut sibi non succedat.
 - Ponuntur casus, in quibus nepos succedit avo, etiam si natus sit vel conceptus post ejus mortem.
 - Nepotes quando succedant avo: & si sunt plures ex diversis filiis, jam premortuis, succedunt in stirpes, & non in capita.
 - Idem est si succedant non inter se, sed cum aliquo parvo.
 - Representatione qui sit in linea descendenti habet etiam locum in successione de Jure Pratorio.
 - Ad representationem in linea descendenti fiat tantum usque ad pronepotes: an vero usque in infinitum.

Tres li-
pex suc-
cessio-
num ab
intesta-
to.

CIRCA successiones, que ab incesto deferuntur, soleant à Jureconsultis tres linea constitui: linea descendentiū, linea ascendiunt, & linea collateralium; text. in anthen. de hared. ab inseſt. ven. coll. 9. ibi. quia igitur omnis generis ab incesto successio tribus cognoscitur gradibus, hoc est ascendentiū, descendentiū, & collateralium; text. in l. 1. f. de grad. text. in §. 1. Ingit. eod.

De Hæred. quæ ab intestato. Cap. I.

L. suis ff. de lib. & posthum. text. in l. penult. & per totum. C. de suis & legit. lib. text. in §. in refectorium. & per totum. Infis. de her. bas. quod ad interf. defer. Similiter etiam & quando succedunt de jure novo authenticoem, text. est in authen. de hered. ab interf. veni. §. i. col. 9. text. in authen. in successione. C. de suis & legit. liber. Similiter & quando succedunt de jure praeutorio, text. est in l. 1. & per totum ff. unde liber. l. text. in l. 1. & per totum. C. eod. tit. tex. in §. sunt antem. Infis. de bono poſt. text. in l. 1. §. sed videndum. ff. de success. edit. tex. in l. 1. sum. heredem. C. de jure delib. Similiter etiam & sexto succedunt de jure postro. text. est in l. 3. tit. 1. 6. par. text. in l. 1. tit. 6. lib. 3. for. ll. in l. 6. in l. 1. Tamen in tantum predicta filii succedunt parentibus, ut nulla fiat distinctionis, an sine masculi vel femina, vel an succedant pari, vel matre, licet de jure antiquissimo legis duodecim tabularum non succedant matribus test. est in l. 1. & per totum. ff ad senat. conf. Tert. text. in l. 1. & per totum. C. ad sen. Orf. text. in §. 1. & per tot. Inf. de senatus consil. Tert. tex. §. 1. & per totum. Inf. de sen. conf. Orf. item etiam non debet fieri distinctione, an tales filii sint in potestate, vel emancipati: quia tam de jure Codicis, quam Authenticoem, est sublata differentia emancipationis & patrie potestatis, text. est in l. meminimus. C. de legat. har. text. in auth. ab interf. veni. §. i. col. 9. text. in §. nullum vero, ejusdem tituli in s. authen. in successione. C. de suis & legit. lib. ibi, non distinguendo lexum, vel iura potestatis, sed sola naturali causa inspecta, & utroque communiter DD. licet quod aliquos effectus etiam hodie duret differentia patris potestatis, & emancipationis, de quibus intra videbimus: Quod tamen intellige, quando succedit, edit, vel petit bonorum possessionem infra tempus a jure diffinitum, ut Juribus supra allegatis scilicet, vel terminis istam rationem probat textus singularis in leg. liberorum in fin. ff. verb. signif. cuius verba sunt: E enim idcirco filios filiavice concipimus atque edimus, ut ex prole corum earumque, diuturnitatis nobis memoriam in avum relinquamus; probat etiam text. unicus in suo casu, in leg. ifi: quidem in fin. ff. quod metus causas, ubi habetur, quod paria sunt, metum adhiberi alicui, vel filio eius, quem ad hoc reputat ibi unicum Albert. probet etiam text. in §. fin. Inff. de nox. text. etiam in l. 4. ff. de inff. test. probat etiam text. notabilis in l. cum famis. C. de agricol. & sensit. text. in authen. de nuptiis solla. 4. cuius pulchra verba sunt matrimoniorum si est honestum, ut humano generi videatur immortalitatem artificiosè introducere, & ex filiorum procreatione renovata genera manent, text. in l. n. C. de impub. & aliis subfir. cum & natura pater & filius eadem esse persona intelliguntur text. in leg. duodecim tabularum, C. de legis. har. ibi, cum natura utrumque corpus edidit: ut manus suis vicibus immortale text. in cap. contradicimus. 35. quaf. 3. confirmatur etiam ex sententia Arift. & eius Commentatoris in secundo de anima, ubi dicit: Quod enim non potest salvari in individuo, natura qua generare non cessat, salvat in specie. Ex hoc potest decidi quafatio nota, de qua fui interrogatus, si quis decadat reliquo patre vel matre vel ascencente, & relicto filio qui ingressus est religionem & concurrat ascensens, & monasterium, quis preferatur, & teneo quod monasterium, qui habetur pro filio descendente argu. text. in authen. ingressa. Cade sacra. eccl. item inferrur quod si quis habeat patrem, vel matrem, & non habeat descendentes, & ingredietur religionem, an ascendens succedat in sua legitima, & teneo quod non.

quando aliquis nomine ejus adit etiam sine mandato: quia valet & tenet aditio vel agnitione, dum tamen postea verus haeres, qui poterat succedere, habeat ratum infra tempus additionis text. est singularis & unicus de jure, in *l. pen. ff. rem ratam habebit* quem ibi ad hoc notat & commendat, & dicit literis auctoris scribendum Bar. Alb. Paul. & DC. ex quo etiam deducitur & infestur secundum eos, quod si quis appellavit pro alio debet ratificari intra tempus datum ad apppellandum. Item etiam in illo texto ego noviter infero, quod si quidam extraneus retraxit pro tanto rem venditam ab aliquo consanguineo ille cuius nomine retraxit, debet approbare ratum habere infra novem dies, datos à nostro jure regio ad retrahendum.

Et in tantum est verum, quod mortuo patre ab intestato, filius haber primam causam successionei, ut proferatur avo, & sic patri sui patris defuncti, licet uterque sit in gradu 3, scilicet filius in primo gradu linea descendensis, avus, & tunc, quod nomine dignitatem, ut possit nuncupari, & decorari tanquam vel dominus: non vero quod jurisdictionem, administracionem, vel alia familia, que respiciunt dominium & plenum jus ipsius dignitatis, ut est de mente praeditarum glossarum & communis opiniois

Item etiam de his, & non alia causa vel ratione jura civilia induxerunt in personis filiorum suitatem, privilegia, & omnes effectus ejus, transmissio, locatio, hereditas.

misnomen hereditatis, & continuationem domini-
ni ejus, propter istam unitatem ; & identitatem
personarum, text. est cum materia, qui sic debet
intelligi in l. in suis ff. de liber. & postea de quo
latius infra in propria materia , transmissionis ,
nec predictis obstat lex 6. in l. Tauri, ubi dicit , declarat
quod ascendentes codem modo succedunt def-
tendentibus, sicut contra quia debet intelligi ha-
spectivè ut succedant hodie ascendentes iure ha-
reditario, servata gradus prærogativa : non vero
comparativè . ut succedant iusque defuncti .

Ant. Gomez Variarum Resol. Tom. I

bus, & cum eorum qualitate & privilegio: imo illa lex in terminis probat nostram superioram conclusionem qua habet, quod filius prefertur aro in successione patris, in quantum dicit, quod parentes succedant in causa, quo descendentes non habeant filios, vel alios descendentes. Et in tantum filius, vel descendens succedit patri, & prefertur aliis, ut procedat & habeat locum, etiam in filio posthumo, qui natus est post mortem patris, quia succedit ab intestato sicut si esset natus in vita patris, text. in l. 1. & per rationem ff. de liber. & posth. & ibi communiter DD. imo quod magis est: succedit cum beneficio & privilegio suitaris & licet regulariter suitas non detur sine patria potestate. ut in l. suis ff. ac liber. & posth. cum materia, & posthumus non sit in potestate ante nativitatem: cum non sit ens considerabile in rerum natura, neque homo perfectus & distinctus de per se: sed pars viscerum matris nec post nativitatem, quia pater non vivit, sed jam defunctus est, unde nullo modo talis posthumus potest dici suis in potestate patris, & in terminis probat tex. in leg. fin ff. de collatione, tamen bene est in suitate & succedit, cum beneficio & privilegio ejus: quia illa sola potentia & aptitudo, quod talis posthumus est in potestate patris, si eo vivo nasceretur, producit & operatur illam suistem uilem, & necessarium filio circa successionem patris text. est valde subtilis & expressius in §. Ita denuo versicul. posthum. Institut. de hered. qua ab intest. def. cuius verba sunt: Posthumus quoque, qui si vivo patre nascerentur, in potestate eorum forent, sui heredes sunt: & in quod iura nostra civilia concedunt & referunt omnia iura & privilegia filiis post nativitatem, quae sibi competenter, quando nascerentur vivo patre, text. in l. antiqui ff. si pars hered. per, cuius verbi sunt: Antiqui libero ventri ita prospexerunt, ut in tempore nascenti omnia ei iura integre reservarent. Quidam tamen hodie intellige, quando talis posthumus totus virus natus sit, & tali tempore, quo secundum tempus matrimonii sit legitimus partus, & post nativitatem vivat per virginem & quatuor horas, & sit baptizatus, argumentum text. in l. 13. in l. Tauri, ubi disponitur, quod quando posthumus præteriret his concurrentibus rumpitur testamentum, & non alias, & talis posthumus succedit ab intestato. Ergo eadem ratione idem erit: quando alio quovis modo pater decederet ab intestato, & posthumus volueret succedere argumentum text. in §. 1. Instit. de hered. qua ab intest. def. cum similibus.

8
Cui posthumus debet esse successibili.

Confiderandum tamen est quis effectus possit resultare ex hoc quod talis filius posthumus successibilis patri ab intestato, in isto instanti sua nativitatis ut prædicti, & declarari, vel non cum utroque casu modo ipso jure per legem succedit & statim moriatur, hereditas patris debet pertinere eidem successoribus ab intestato, & non aliis: in quo subili passu dico, & respondeo, quod primus effectus est, quod statim post nativitatem si vivit iste brevi spatio & momento, efficitur heres ipso jure per legem, mediante suitate, vel ea non data: quia est successio respectu matris, vel eius linea poterit adire mediante tute vel curatore bonorum, & statim poterunt vendi & alienari bona pro alimentis & pro aliis sibi necessariis & bona remanebunt sua: alias vero si non nasceretur, vel post nativitatem non vivat illud tempus, non succedit patri, neque

alteri ascendentis: sed bona remanebunt patri, & perirebunt hereditibus suis ab intestato. Secundus effectus est quod defuncto patre si posthumus sit ei successibilis, post mortem eius succedit ei mater, vel avus maternus, & non alii filii, & descendentes patris defuncti. Tertius, effectus poterit esse, quod si forte alter filius, vel filia patris defuncti renunciavit successioni ipsius patris cum juramento: quo causa ei non potest succedere ut in e. quavis pactum de patiis in 6, tamen succedit posthumo decedenti, etiam in bonis patris: quia jam non sunt nec dicuntur bona patris, neque eis hereditas, sed filii posthumi. Quartus effectus poterit esse, si pater decedat ab intestato sine filiis descendentibus, & sine ascendentibus, & sine collateralibus usque ad decimum gradum, taliter quod fiscus admittetur nunc si posthumus sit natus & vivat prædictum tempus, & sit baptizatus, licet statim decedat & moriatur, succedit sibi collateralis, qui forte sibi est in decimo gradu, & patri non vel nullo reperto consanguineo patris; amitteretur pater, & ejus linea, exclusio filio. Sed postquam visum est qualiter filii existentes in primo gradu succedant, refutat videtur qualiter succedant nepotes, & alii descendentes. In quo articulo magistratice & solutrice dico, quod deficienti filio succedit nepos, vel pronepos, vel abnepos vel ceteri descendentes, text. in §. posthum. ff. de injuso rupio. text. in §. posthumorum Instit. de exheredatibus. text. in authentic. in successione, C. de suis & leg. liber. text. in authentic. de hered. ab intesta. veni. §. 1. col. utroque communiter DD. quod tamen intellige, quando essent nati vel concepti in vita avi, vel proavi, vel illius ascendentis de cuius successione tractatur. Secus vero alias: quia tunc nullum jure cognitionis eos tetigit: nam tunc hereditas pertinet ad collaterales. Similiter si sunt nati vel concepti in ejus vita vel ad uxorem, si superest, vel ad fiscum, textus est singularis & subtilis in l. si quis filio exheredita, verso. sed hoc ita ff. de injuso, rupio, cuius verbi sunt: Sed hoc ita si avi mortis tempore in utero nepos fuit, caeteris si postea conceptus fuit, Marcellus scribit nec ut suum, nec ut nepotum aut cognatum ad hereditatem, vel bonorum possessionem posse admitti: text. in l. 1. 8. scindendum ff. de suis & legitimis hereditib. text. in l. Titus cum dubiis. legitimis sequentibus. eodem titulo, text. in l. 2. §. qui proximus ff. unde cognatur, text. in §. cum autem vers. Plane, Institut. de hered. que ab intesta. def. & utroque communiter DD. ex quo dicebat Baldus in l. qui se patris C. unde liber. fin. column. & quod hoc causa debet adrogatus est causis articulare quod iste nepos, vel descendens sit natus, vel conceptus in vita ejus de cuius successione tractatur: alias cum sit facti non presumuntur.

Sed dubium maximum est, videtur rationem hujus conclusionis: quia prima facie videtur iniqua, iniusta, & irrationaliter dispositio, & in primis dico, quod prima ratio potest esse quia non entis nulla sunt qualitates, text. est in l. ejus qui in provincia. vers. quoniam, ff. si ceterum petatur, text. in l. Pomponius §. fin. ff. de acquirend. posse. text. in l. nec ullam si quis absens ff. de petit. hereditat. sed iste nepos, vel descendens, non fuit in rerum natura tempore mortis vi, vel illius, de cuius successione tractatur: ergo non potest habere qualitatem suitas, agnationis, vel cognationis, ex qua deferatur successio; & in expresso istam rationem ponit Cinus in l. qui se patris C. unde

Nosten-
tis non
sunt
sue
qualita-
tes.

unde

De Hæred. quæ ab intestato. Cap. I. 5

unde liber. fin. colum. & quod ibi Albert. pen. col. idem Cinus in l. una C. de his qui ante aper. tab. 6. q. Joan. de Imol. in l. i. quis filio exhereditat ff. de injuso, rupio: pro quibus facit text. in l. Titius ff. de suis & leg. hered. tex. in l. 1. §. si quis proximus ff. unde cognatur. ibi quia nec fuit proximus cognatus ei, quo vivo nondum animal fecerit. Confirmatur etiam, quia heres necessario representante defunctum, cum universaliter succedit. In omnijure suo, ut in authent. de jure vir. amb. pref. colla. 5. & ratione representationis aditio hereditatis debet retrotrahiri usque ad tempus mortis defuncti, ut in l. hæres quoque ff. de acquirend. heredit. Si ergo illo tempore non erat natus, vel conceptus, sequitur, quod ad illud tempus non potest aditio retrotrahiri rurc videatur aditio: cum illo tempore nondum fuerit in rerum natura, & sic illa fictio retrotrahitiva non potest habere locum, imo est impossibile, cum deficit extremum habile à quo, & fictio non operatur in his quae sunt impossibilia secundum naturam, ut in l. qui ad certum ff. socii, & in l. adoptio. l. 1. ff. de adoption. & nota plen. Bartoli. in l. si qui pro empote ff. de usucap. 9. column. num. 12. & super eo latè Moderni.

Limit. 2.

9.
Nepotes
qualiter
intelliga-
tor natus
post mor-
tem avi.

Juxta hoc tamen necessarium est, videtur exemplum in quo possit verificari quod nepos vel descendens sit natus & conceptus post mortem avi, si autem filius vivebat, qui debet esse heres, si autem filius decesserat in vita avi, tunc est impossibile, quod l. nepos concipiatur, ergo nullo casu potest verificari ista conclusio. Sed dico, quod exemplum verum & iuridicum potest esse tale, quando avus decessit, & reliquit filium heredem ex testamento, vel ab intestato, qui dum esset deliberans, habuit filium vel descendente, & repudiavit hereditatem patris, tunc ille nepos vel descendens qui natus & conceptus fuit post mortem avi, non potest succedere avo ab intestato in sua hereditate, & ita declarat & exemplificat Joannes de Imol. in dicta l. si quis filio exhereditat. ff. de injuso, rupio, dicens eis valde notabile.

Limit. 3.

Exem. 2. Secundum exemplum subtile potest esse, quando avus exhereditavit filium, & extraneum heredem instituit, & post mortem avi filius exhereditatus decessit, habitu filio nato & concepto post mortem avi & postea heres scriptus repudiavit hereditatem, quo causa, & instanti, quo hereditas fuit repudiata, avus & sic testator videtur decessisse ab intestato, & ex illo instanti hereditas ejus defertur successoriis ab intestato; sed ille nepos vel descendens non fuit natus, neque conceptus in vita avi: ergo sibi non potest succedere, & istud exemplum ponit expressus text. in dict. leg. si quis filio ex hereditate ff. de injuso, rupio, & similiter ponunt iura superius allegata in ejus confirmationem.

Limit. 4.

9.
I. 1.
Limit. 1.

Limita tamen singulariter prædictam sententiam & conclusionem sequentibus modis. Primo, ut procedat & habeat locum, quando deponit vel descendens voluerit succedere avo ab intestato ex propria persona. Secus vero si voluerit succedere ex persona patris sui jure transmissionis, suitas, sanguinis, vel deliberandi, ita probat tex. in l. si quis filius C. de inofficio testament. tex. in l. 1. mica Cod. de his qui ante aper. tabul. text. in l. cum antiquiorib. C. de jure deliber. & denique omnia alia jura loquacia de transmissione ita nobiliter & originaliter tenet Dinus in l. Gallus. ff. de liber. & posth. in distinctione magna quam fecit in illa l. in fin. Cinus in l. mica C. de his qui

Limit. 5.

A

censent.

6 Ant. Gomezii Variæ Resol.

vensentur tacite vocati voluntate defuncti, ut in leg. conficiuntur ff. de jure codicil. quia respondeo, quod vocatur ex remota voluntate, & à lege tantum presumpta. In nostro vero casu vocantur ex valde propinqua voluntate defuncti, quia sicut filium instituit & vocavit, & præstulit substituto: ita etiam videtur prefente nepotem ex eo, vel descendentes: & non videtur esse animus & voluntas, ut fiat refutatio, extantibus liberis vel descendantibus. Sexto & finaliter, singulariter limitè & inrellige, ut prædicta sententia & conclusio non procedat, quod ad successionem majoratum, modo sit constitutus per contractum inter vivos, modo in ultima voluntate; nam si ex dispositione constituentis sit vocatus filius & post eum nepos, & successive alii descendentes, dico, quod debent admitti, dato quod sint nati & concepti post mortem ipsius constituentis majoratum: & idem erit melioratione tertii & quinti, & gravamine in eo appositio, quod aperte fundatur ex superioribus, & in terminis probat text. in cap. 1. §. & quia videmus versicul. huc quoque sciendum est de his, qui secundum dare possunt, ubi habetur, quod feudum transit ad omnes descendantes in infinitum, licet non sint nati, nec concepi in vita primi constituentis, & hoc notari & commandant ibi Doctores Notari etiam & commenda Bald. in l. 5. in persona C. de fidicommis. in fine, & in terminis ita tenet Fulgoius in consilii suis, consil. 9. 4. fin. column. * Et nos, quod hoc contingit de facto, & ita respondi & consului in causa ardua illustrissimi Duci de Villahermosa in regno Aragonensi: nam quidam testator instituit fratre heredem quia carerat filiis, & majoratum constituit cum gravamine de non alienando, & post eum vocavit proximiorum de familia, & talis frater successor dum carcer filii alienavit bona in praedium Ducem & post mortem testatoris gravatus habuit filium qui petebat bona: allegabatur quod erat natus & conceptus post mortem, dixi quod succedebat. *

Item addo, quod ista sententia & conclusio, que habet, quod in successione ab intestato, post filios succedunt nepotes, pronepotes, & omnes descendentes, clare procedit, quando sunt nati ex uno filio jam premortuo: & sic soli vieniunt ad successionem parentum; sed idem est, quando sunt plures nepotes ex pluribus & diversis filiis jam premortuis, taliter quod inter se veniunt ad successionem: quia tunc omnes succedunt parentibus in stirpes, sed non in capita, itaque nepotes vel descendentes ex uno filio premortuo licet sint plures, habeant dimidiam partem hereditatis ex persona sui patris; nepotes vero vel descendantes ex alio filio premortuo, licet sint pauciores habebunt aliam dimidiam: & sic de singulis, text. est formalis & expressus in lego 1. C. de suis & legit. liberis, cuius verba sunt: nepos ex diversis filiis variis numero aro succedentes ab intestato, non virilibus portionibus, sed ex stirpibus succedunt, text. in auth. in successione, cod. tit. text. in l. nepos ff. de collatio, bon. text. in l. Papianus. §. quoniam autem quarta in fin. ff. de inoff. test. text. in auth. de hered. ab intestato. venen. §. 1. coll. 9. text. in §. cum filius versiculo ex duob. Intest. de hered. que ab intest. def. & idem disponit lex 3. in fine. titul. 13. 6. parva.

Item addo, quod idem est quando tales nepotes descendentes non succederent inter se, sed cum aliquo parrulo, ut si avus decedat reliquo filio, & ex alio filio in ejus vita premortuo, re-

litis nepotibus vel descendantibus, quia tunc illi nepotes vel descendants succedunt avo, una cum alio filio vivo: & sic patru suo, nec excluduntur abeo, licet sint in remotiori gradu, & succedunt in stirpes & non in capita, text. est in l. 3. c. de suis & legit. liber. text. in auth. in successione, cod. tit. text. in hoc enim ordine. coll. 9. text. authen. de nepotis. §. si vero filiorum coll. 4. text. in §. cum filius. Instit. de hered. que ab intestato, def. cuius verba sunt: Cum filius filiale, & ex altero filio nepos neptus exsistat, pariter ad hereditatem avi vocantur, & idem disponit lex 3. tit. 13. 6. part. ex quo deducitur & inferatur, quod illa regula quae habet quod in successione ab intestato, ille præfetur, qui est proximior in gradu, debet intelligi in linea ascendentium & collateralium: fucus vero est in linea descendantum: quia proximior non excludit alium, quando non succedunt ex propria persona: sed ex persona alterius, & ratio vera & naturalis est, propter representationem, quæ tantum in ista linea datur, & non in alia: nam mortuo patre, semper filius representat eum personam, & subintrat eum locum, & per consequens succedit in ea parte & iure in quo pater esset successurus, si viveret, & in terminis istam rationem probant jura superiorea.

Quod notabiliter extende, ut ista representatione, qui sit in linea descendente, procedat & habeat locum, nedium in successione de jure civili: verum etiam in successione de jure prætorio text. est singularis in jure, in lego 3. C. de suis legit. liber. ibi, quod & honorarii juris obseruantur sequitur, & ad hoc illum text. notari & commendat tibi solus Salic. ex quo inferatur, quod facultas conceditur de jure prætorio representatione, quæ transmissio, quod pater, nam de jure prætorio successio vel bonorum possesso qua defertur filiis, vel descendantibus, si in vita non sit agnita secundum dispositionem text. in l. fin. C. qui admitti, nunquam transmititur ad heredes ex potentia suarum vel sanguinis, vel qualibet alio iure text. est in l. 3. §. acquirere. vers. denique ff. de bono. pos. tit. generali, text. in l. emancipata. C. qui admitti. text. in l. 1. §. ibid. vers. quod si ante, ff. de collat. bono. hodie tamen bene transmititur hereditas, vel bonorum possesso, delata de jure prætorio, ex potentia sanguinis, vel deliberaudi ex aequitate: cum sit eadem ratio. Ita probat text. in l. una. C. de his qui ante apert. tab. & ibi Cinus 1. colum. 2. quæ post antiquos. Probat etiam text. in l. cum antiquoribus. C. de jure delib. & ibi tenet Cinus 1. col. & 1. quæ. Alex. fin. col. & alii Doctor. tenet etiam Cinus, Alber. Bartol. Bald. Paul. Alex. Jaf. Corneus, & Philippus Decius, in l. emancipata. C. qui admitti, licet Salicet. & Roman. velint ibi contrarium, moti præcipue tali fundamento: quia de jure antiquo talis transmissio non est permissa, neque hoc hodie videatur mutatum, cum prædicta iura nova tantum loquantur in hereditate de jure civili, & nullam faciant mentionem de successione prætoria. Confirmatur etiam quia jus civile nunquam corrigit, auget, vel minuit in jure prætorio: sed bene ex adverso jus prætorium hoc inducit contra jus civile, ut in §. 1. instit. de bono possesso. Sed sustinendo communem opinionem hinc dissentiunt respondentes, quod leges novæ licet expresse non loquuntur in successione prætoria, tamen satis est quod dispositio sit generalis, ut utraque possit comprehendere ex identitate rationis na-

Proxi-
mior ia
gradu
quomo-
do pre-
fatur.

Repre-
sentatio
non ex-
tendit
ultra
pron-
potes.

16.

tit. 13.
Corru-
ptas in
exem-
plari.

De Hæred. quæ ab intestato. Cap. I. 7

Ximè quia dispositio nova aliiquid disponens, extenditur ad successionem prætoriam. Ita probat text. in l. 1. §. bonum ff. ad Trab. & ibi notari Bart. & communiter DD. text. in l. conditionibus primum locum, §. si paternus, ff. de condit. & demissi, text. notabilis in l. fin. C. qui admitti, ubi illa lex civilis corrigit, mutat, addit in his quæ sunt dispositio de jure prætorio.

Item addo, quod prædicta representatione non datur, nec habet locum nisi ulque ad pronepotes, nade mortuo aliquo ab intestato, bene succedit ei nepotes ex filio mortuo, una cum alio filio vivo, per viam representationis & idem est in pronepotibus, quia pronepotes, nisi ex nepote mortuo, succedunt proavo una cum filio, & sic cum patru magno, vel cum nepote ex alio filio mortuo; nec unus excluditur per alium, licet sit in remotiori gradu: quia semper tales descendants succedunt representatione personas parentum suorum. Unde censetur esse in eodem gradu, quo erant parentes eorum, & non excluduntur a proximioribus. Et per consequens succedunt in stirpes & non capita. Tamen ista representatione non extenditur ultra pronepotes, unde si ex aliquo pronepote sicut ab nepote vel alius descendens, nunquam succederet primo ascendentis: & sic ab avo cum filio, nepote, vel pronepote vivo sed excluditur ab eis: quia ultra pronepotes non habet locum prædicta representatione, ita probat text. in authent. de hered. ab intest. venen. §. 1. versic. in hoc enim ordine collat. 9. ubi tantum quod dicit, nepotes ex filio mortuo succedunt avo cum aliis filiis. Sed attende quod secundum hoc ultra nepotes non daretur representatione: sed licet illi text. non urgat, melius & expressius facit textus in §. cum filius vers. pars ratione Instit. de hered. que ab intest. defertur. ubi habetur, quod omnes nepotes & pronepotes & alia deinceps persone descendantes ex masculo vel ex femina tempore succedunt ascendentibus in stirpes & non in capita: & sic aperte vult & præsupponit, quod indistincte omnes descendantes succedunt representatione usque in infinitum. Quartu facit textus subtiliter ponderatus in lana. Cod. de his qui ante apert. tab. ibi in liberos suos cuiuscunque fuerint sexus vel gradus: ubi habetur, quod transmissio hereditatis habet locum ex potentia sanguinis, inter omnes descendantes infinitum, & ibi notari. Cinus 1. colum. num. 3. & Corneus fin. colum. & quæ. sed difficulter inducitur transmissio, quam representatione, ut probat text. in l. 3. C. de suis & legit. liber. juncta l. 1. fin. emancipata. C. qui admitti. ergo si transmissio sit ad omnes usque in infinitum, ita representatione & certe est nova & subtilis consideratio. Quintu & principaliter facit: quia tantum repetimus, quia in linea collaterali est coarctata representatione, usque ad tertium gradum, & sic usque ad filios fratrum, text. est in authent. hered. ab intest. venen. §. si vero nec fratres, collat. 9. text. in authent. post fratres. la 2. C. de legit. hered. sed in linea descendantis non repertur aliqua coarctatio representationis, ergo habet locum in infinitum. Sexto & finaliter pro hac sententia & conclusione facit subtilis consideratio: quia impossibile viderit, quod sit aliquis descendens ultra pronepotes, qui sic natus vel conceptus in vita ascendentis, de cuius successione tractatur, ut requiriatur in successione ab intestato, ut supra dictum est: unde merito iura tantum posuerunt exemplum in nepote, vel pronepote. Tamen si casu daretur & contingere, bene succederent omnes descendants usque in infinitum, per viam representationis, & in terminis istam sententiam & conclusionem tenet Glossa ordinaria, licet non ita prober, neque funder, in § multo rara verbis, usque ad

Confirmatur etiam ex text. in lego tertia, titul. 13. sexta partis, quæ in ista materia tantum ponit exemplum in nepote ex filio mortuo, succidente cum alio filio vivo, & in expreso istam sententiam, & conclusionem, tenet Bartol. licet non ita bene fundat, in l. 1. §. sed si quis ff. de suis & legit. hered. per text. ibi, qui nihil probat, tenet etiam Joan. Faber, in §. cum filius. Instit. de hered. que ab intest. def. versic. item nota, licet littera ejus sit corrupta in exemplo: qui dicit, quod quando incurrat nepos ex una parte & pronepotes ex alia, non succedunt: quia ultra nepotes non datur representatione: quia imò in illo casu bene succedunt, & datur representatione:

ad quantum gradum. Institut. de success. lib. quam
& sequitur faber, ubi contrarius, & reputat
ibi singul. Angel. tenet etiam Faber, in s. ceterum
Institut. de legitima agnat. success. Salicet in
authem in successione, C. de suis & legit. lib. in fine.
Idem Salic. in authem pess fratre l. i. in fine C. de
legit. hered. Rolandinus in tractatu de success. ab
inest. 4. column. num. 8. tene etiam notabilitate
alibi Cirrus, (si est lectura ejus,) in tractatu
de success. ab inest. 2. column. numero 3. Supra vi-
sum est de successione universalis ab inestato,
in linea descendenti & refusat videre de linea
ascendentium & collateralium: sed quia eaurum
materia fuit posita in l. 6. & in leg. 7. in legisbus
Tauri, ideo in praesenti verbum non repeto, sed
ad illa dicta te remitto.

Deus optimus Maximus ubique praluceat

ANNOTATIONS.

Seu Additiones in ANTONII GOMEZI
J. C. præstantissimi Tractatum de Testam-
entis, Auctore EMANUELI
SOAREZA RIBEIRA, Juris
consulte.

Inde meritis parte.] Non est dubium, quia filii esse
tis omnis mortalia sunt in pacem hereditatis
iure domini perefractor, cum ad eorum bona, ut sua, fem-
perique possilia, ac deinceps proximo eiusque tempore,
a parente, ut elegans Plinius jun. in Trajanis Panegy-
rico dicitur: unde tuorum tum nomen, non jux clausit,
qua de longo agro sum, videlicet seibentis in l. in suis
ff. de liber. & posthum. & que latè pèstis videntur colligunt
G. licet Bred. in cap. Resynatus, veris mortuorum, in
i. p. 4. num. 50. de mortuis leg. in lib. 1. §. spaterat hospitibus,
ff. ad S.C. SLL. Titap. de primog. quas. 33. & 35. &
in l. suquam, i. prim. a num. 18. C. de resu. donat.
Vigil. in l. sui autem i. Instit. de hered. qualit. & affor.
Joan. Corral lib. 1. misel. cap. 16. Intellege tamen non
deinde debitis propre, sed tantum quia debitos pat-
remque hereditatis filii centeri; ac properet filios
non de domino exivendo, sed potius de lucro consequen-
tido videtur agere, sic ubi de illa contendat ut frequenter
placitum assertetur Aret. in l. Titia no. 3. col. 2. ad fin. ff. de
verbi oblig. Rob. in repet. c. per vestram. §. 21. n. 5. de
donat. inter vir. & uxor.

Quid tamen intelligi. J. Hae nosfi Comexit interpretatio Patii de C. Strobi accepta referri debet, in leg. i. § ius naturale et § in ex his p. 66 ff de justis. ut per Ee quamvis magna inter Iuris Doctores de dominiorum distinctione alteratio veritas; ut ex in qua accuratissime scribit doctissimum ac diligenterius Iuris enucleator Arias Pinellus in rub. 1. part. i. cap. 1. à nos C. de risend. vend. collecta facile est, verisimiliter perfidio & necessaria declaratio haec haberi debet. Nec enim artas illa, quantumvis antea, quantumvis primis titulis terrarum oibis cumbatis vicina, cogitari ac mente comprehendendi potest, quin sit at in illa genus humanae res saltem mobiles, siu in propriis uestibus necessarias, privatim profidile intellectu: & inuidio ex sacratissimi justi statu. Mosis monumentis, unde verissima reum omium luxuria prenderat deponenda est, liquido constat; Caenum & Abelem, inter eos primum illa serua partitio ac ferentia eis possunt, res multas peculariter, ac separatis factis possidere.

^c Ex quo venit tibi. J. Hec Bartholi, & communis opinio
3 nis declaratio nec mihi recessaria, nec ad probabilitatem
videtur quippe quia non idcirco st. tim. credendum est,
testamento a mortali bus in primis eritis consubstantiales ex-
traecepisse, quia in eisdem nonnullis possidet intelligi-
gantur qui nimis, ut ille non contaminari, adhuc ex-
iis modo rebus contentum est genit humana-
rum uis ad vitam tolerandam vel necessariis, vel ap-
prime utilis videbatur: sic uis necessaria ab infeccione
successioni acquisiebat, qua de te consulatur post ant-
iquores Joan. Corral, in prist. 4. l. filium cum habra-
tem C. de famili, testis, Auct. Tiracueli, i. si unquam
verb. iherit, num. 89. C. de revoc. donis, Iraque & Barto-
lome receptam sententiam generaliter intelligio, de-

ADDITIONES

Ad Varias Resolutiones ANTONII
GOMEZII J.C. Auctore Joanne de
Ayllon Laynez Jurisconsulto.

S U M M A R I U M

1. Doctores de hac materia agentes referuntur,
& de intellectu verbi, Ab intestato.
 2. De definitione successioniis ab intestato.
 3. Quid significet verbum succedere, & succel-
lio, quorunqueque sit.
 4. A quo iure successiones oriuntur, & quo iure
filii debeantur.
 5. Legitima an rotum tolli, seu minui pro par-
ite possit, ubi ampliations & limitationes
alique adducuntur omnino videnda.
 6. Testamentum quo iure introductum.
 7. Si filius ergo heres: Declaratur, & ibi
quod non est distinguendum, an fini filii, vel
filie, in potestate, vel emancipata.
 8. Ratificatio quo tempore facienda.
 9. Quod filius in successione preferetur aro, lice-
amb in primo gradu existat.
 10. Quod pater, & filius, una eademque persona,
& caro reputantur in iure: ex quo aliqua
inferuntur.
 11. Filio repletio pater pro eo respondere posset.
 12. Merita & servititia parentium transcent in fi-
lios.

De Hæredæ quæ ab Intestato, Cap. I. 9

- 13 Privilegium concessum ob merita patris, an
 transeat in filios.
 14 Si statim cœvatur quod nullus habeat officium
 in civitate nisi habeat parvissimum centum
 librarum, an filius possit habere tale officium,
 licet non habeat centum libras, si per-
 ter illos habeat.
 15 Pater conservatur in filiis.
 16 Filius pater vivente an possit vocari Dux, Co-
 mes, &c.
 17 Ex predicta identitate processit suitas in filiis,
 transmissio hereditatis, & continuatio do-
 minii.
 18 Agitur de 1.6. Tamen, & quod non ad-
 mittitur linea ascendens nisi suita des-
 cendentium.
 19 Posthumus quando gaudet privilegio suitas.
 20 De parte naturali, ubi de extrâlo à ventre
 matris felo, & an debetur legatum reli-
 gum marii si pepererit filios.
 21 Resuntians hereditati patrini quod possit suc-
 cede posthumo, vel alteri filio seu heredi-
 qui acquisivit eandem hereditatem, ubi am-
 pliatur & ibi de hereditate collateralium.
 22 Nepotes succedunt deficientibus filiis.
 23 Nepos succedit si sit natus, vel conceptus vivo
 ait.
 24 Rationes & exempla dictæ conclusionis.
 25 Limitationes dictæ conclusionis.
 26 Nepotes succedunt in stirpes, & non in capita,
 & ibi de questione patrum & nepotis.
 27 De representatione, & an in infinitum exten-
 datur, & quid in fidicommis.
 28 In collateralibus quando habeat locum repra-
 sentatio, & a quo iure procedat.
 29 De representatione in majoratis.
 30 De successione collateralium, remissive.

Fachin. l.4. contro. c.7.4. & Canc. sup. n.4.3. Sece.
 de commer. s.1.9.7. part. 2. ampliar. 19. ex n.13.6.
 ubi quod hac successio procedit ex mente tacita
 defuncti, quod bene explicat Pichard, in rubr.
 Inst. de hered. qua ab intest. n.14. post Petr. Gre-
 gor. in synag. l.4. c.1. n.8. Suarez in tit. de las
 herencias, l.1. lib. 3. Fori, & ali multi cogebti
 per D. Joan del Cast. l.4. contro. c.1. n.2. &c
 per Spin. sup. qui etiam agit de successione filii
 adoptivi, i. putivi, legitimis, & spiritualis, &
 melius Pichard. sup. in materia successorum
 quam ibi ponit, Molina, de iust. rom. t.1. cap. 16.2.
 & multis seqq. Bartola, in collect. ad t.1. de
 success. ab int. Osual. ad Donel. lib.9. c.1. in not.
 H. & I. Petr. Greg. lib.4.3. c.2. & seq.
 Inter alias definitions successorum ab intestato,
 & ea ab eius receptor. Quod fit alias legitimis quo
 proximi consanguinei hereditas intestati deter-
 tar, ut docet Pichard. inst. de hered. qua ab
 intest. in rubr. num. 20. rejecta alta adducta per
 Spin. ubi supr. n.3.
 His in pralibatis, & ad nostrum institutum
 proprius accendendo, quatenus nollet Gomez
 n.1. omnem ab intestato successionem ad tres
 lineas reduci affirmit, descendentiū scilicet,
 ascendiunt, & collateralium; eandem divisionem
 continuitur Roi. in epit. success. c.1. n.2.
 Marien, tit. 8. lib. 5. l.1. c.2. n.1. Spin. in specie.
 gl. of. 1. princip. n.5. Canc. var. 1. p. c. 3. n.1. Sece.
 de judic. lib. 1. c. n.9. 1208. Osual. ad Donel. lib. 9.
 c.2. Tuse. prall. concil. 861. tit. 8. Pich. in rubr.
 Inst. de hered. qua ab intest. n.2. & seq. in materia
 success. ubi de significati ne velbi, succedere, &
 successio, quoniamplexque si. Totti. Greg. in synag.
 lib. 4. c.2. & seq. & Barb. de appell. verb. Successor,
 ubi quis in eo comprehendatur, post Mench.
 de success. creat. in prefat. ex num. 5. ubi ele-

In hoc primo capite agit noster Gomezius de prima linea, scilicet descenditum in materia successionum, quam nimis utilem, passimque & frequenter veratam appellat Rojas in *epit. successionum* cap. 1. num. 2. & qua seipsum commendat, aliaque non egit commendatione, ne in alio proposito ait Ulpianus Juris. in l. 1. ff. de in integr. restituit.

De materia hujus capituli in sua generalitate agunt Doctores in l. 1. s. gradatim, ff. unde cognatiss. & in authent. de heredit. ab integr. videntibus. & aliis pluribus locis cumulatis per Spin. in spec. testam. glof. 1. princ. num. 1. eamque exornat laetissime Covart. de success. ab integrat. per totum titulum, sub cap. fin. de testament. Menoch. de presumpt. lib. 1. queat. 46. num. 20. & 21. & lib. 4. presumpt. 27. Matienzo in l. 1. tit. 8. lib. 5. recopil. ubi glof. 3. explicat, quis dicatur decedere intestatus, & in l. 1. tit. 4. glof. 3. num. 1. Cancerius in suis variis, cap. de success. ab integrat. omnino videndus, Antonius Gabriel in suis comm. hoc titulo de successionibus ab integrato, & Pichard. Inflitr. de hereditatibus, qua ab integrato deferuntur, in rubrica, num. 38. & seqq. & in verb. Testamenum non fecit, n. 1. & Soula, in repetitione l. feminae ex n. 60. ff. de regulis juris, Cevallos, commun. contra commun. queat. 48. Sarmiento, lib. 1. sect. 6. n. 38. iterum Matienzo, *supra*, l. 5. glof. 1. n. 22. & 23. l. 8. ubi de questione: Quomodo intelligatur statutum loquens de successionibus ab intestato, & an intelligatur in pupillo, vel furioso, & alius qui non possunt facere testamentum, de quo Gregorius Lopez, in l. 1. tit. 13. p. 6. glof. 1. & Ant. Gomez Variarium Relat. Tom. I

Sed ad n. 2. ibi. *De omni jure, &c.* candem resolutionem ponit Matienzo. in l. 1. tit. 8. lib. 5. Recop. gl. 4. n. 1. nempe quod filii succedant parentibus iure divino, naturali, & civili, ad quod videatur Ousal. sup. l. 9. c. 1. in notatis, lit. A. Pichar. §. integr. Inflitr. de heredit. qua ab integr. ex n. 1. Mantica, de coniect. ultimar. volunt. lib. 10. tit. 7. n. 5. Tusch. in suis præcl. conel. 200. lit. L. Cevallos tom. 3. p. 786. & 692. ubi an bona pars triplex sint hypothecata pro legitima & alimentis: quod etiam Tusch. lit. L. concl. 203. & Merl. de legi. lib. 5. tit. 4. q. 1. & licet magna sit controvergia, an legitimam portio sit filii debita de jure naturali, ut videatur est per Corras. lib. 3. miscellan. c. 15. n. 3. Rojas de success. c. 7. Molina, de primog. 2. c. 1. n. 7. 4. Spino in spec. gl. 17. à n. 19. Gutier. in cap. quoniam patrum, n. 33. Cevallos q. 388. & 786. tom. 3. iterum Gutierrez. l. 2. q. 5. n. 4. & in l. nemo potest. ex n. 62. & l. 3. Canc. c. 1. n. 89. qui latè agunt, an successiones defendantia à jure naturali, & divino. Et quavis inter eos receperior videatur opinio, quod legitima debetur de jure naturali, contra Lazarum, & alios, eas tamen contrarias opiniones, distinctionis federa conciliat Birbos, cum aliis in collect. ad cap. Raynunius, de testam. n. 6. & in eum inter 2. qui filii sim legitimi, n. 15. ut prima opinio intelligatur quoad originem successionis; secunda vero quoad quotam seu quantitatatem, declarans illud ius naturale intelligi, quod solis hominibus proprium est, & jus gentium à Jure consultis appellatur, & ante eum docuerunt Baer. de non meliorand. dot. ratione filiabus, c. 2. n. 15. & alii relati, & sequenti per

B Pich: